

Uguns kristības vēl būs

Sistēmanalītiķim Mārim Veismanim programmēt īsti nepatīk

Diāna Kārklīņa

«MĒS arī šitādas lietišas izmantojam,» uz mana diktofona pusi pamāj Māris Veismanis (23), IT uzņēmuma DPA sistēmanalītiķis. Ar klientiem runājot par IT projektu niansēm, citādi grūti visu atcerēties. Laba atmiņa tomēr nav galvenais, kam, pēc Māra domām, jāpiemīt jaunietim, kurš grib sekmīgi strādāt IT nozarē. «Jābūt ar vēlmi mācīties, tas jādara visu laiku. IT joma mainās tik strauji un ir tik plaša, ka visu nevari zināt. Augstskola iemāca, ka jāmacās, bet konkrētas zināšanas apgūsti pats.»

Rīmi un velosipēds

Māris skolas laikā trenējās volejbolā, patika arī ķīmija – viņš darbojās ķīmijas pulciņā. Tā vadītājs ieradījis arī visādus pirotehnikas jociņus, tāpēc interese par šo jomu lika Mārim apsvērt ķīmijas studijas. Variants bija arī Sporta akadēmija, tomēr puisis aizgāja līdz draugiem, kaš stājās datoristos RTU. «Likās, ka IT ir kas baigi interesants,» Māris stāsta.

Studiju sākumā viņš domāja, ka IT ir programmēšana, datoru ražošana, labošana un saslēgšana, turpretim universitātē nāca arī atklājumi – IT, izrādās, ir daudz plašākas! Viss licies jauns un interesants, lai gan, no šodienas pozīcijām raugoties, Māris secina, ka liela daļa no tā, ko augstskolā mācījies, ir «garām». «Var teikt, ka gada laikā darbā esmu ieguvis vairāk zināšanu nekā gada laikā pirms tam universitātē.» Māris tomēr turpina studijas maģistrantūrā, jo šķita, ka trīs gadi bakalaura līmenī ir par īsu un konkurētspējai vajag ko vairāk.

Uzņēmumā DPA Māris strādā kopš 2009. gada, taču darba pieredzi guvis jau pirms tam. Pirmā bija dažādi melnie darbiņi vasarās būvobjektos, jo Māra opis bija būvuzraugs. Ziemā paralēli mācībām vidusskolā Māris pastrādāja par preču izkārto-tāju Rimi lielveikalā. Viņš gan atzīst, ka darījis to tikai naudas dēļ. «Bet sapratu – ja ne mācīšos tālāk, tad darba dzīve būs šāda,» Māris klāsta gūtās atziņas. Pie patīkamākas pieredzes viņš tika, vēl kādu vasaru pastrādājot par velokurjeru. Patika, pie sirds

▲ TO, CIK PLAŠA īstenībā ir IT joma, Māris Veismanis atklājis, sākot studijas. Savukārt, kļūstot par SIA DPA darbinieku, viņš secinājis, ka lielu daļu zināšanu IT speciālists apgūsti tieši darbā.

FOTO - KRISTIANŠ PUTNIŠS, DIENAS MEDIJI

«Būs kaut kas jāpamācās no psiholoģijas un sarunu risināšanas» Māris Veismanis

gāja arī elastīgais darbalaiks. «Vienīgais mīnuss – man nozaga riteni, tāpēc beigās nevarēju saprast, vai naudas ziņā esmu plusos vai mīnusus.»

IT brīvmākslinieki

Lai gan daudzi topošie un esošie datoristi bieži piepelnās ar interneta mājaslapu taitišānu, Māris to izmēģinājis tikai vienreiz. Studiju laikā viņš izveidoja mājaslapu Berģu pamatskolai, taču tas neaizrāva. «Mani vairāk interesē programmatūru izstrāde, bet ne programmēšana. Izdomāt, saprast, kas cilvēkiem vajadzīgs, un tad salikt pa plauktiņiem, izveidot to kopējo struktūru,» Māris atklāj, ka sistēmanalītiķa ikdiena viņu saista vairāk.

Darbu IT jomā viņš sāka

meklēt 3. kursa beigās, kad saprata – studijas tūlīt beigsies, un negribētos iekļūt «zonā, kur cilvēki pēc augstskolas palikuši bez darba un jo ilgāk tā sēž, jo mazākas cerības darbu atrast». Māris sūtīja uzņēmumiem savu CV, līdz pamanīja nelielu prakses sludinājumu DPA. «Tas atšķīrībā no citiem likās ļoti profesionāli uzrakstīts, radīja pārliecības sajūtu, ka nav šā tā. Tas nekas, ka tie bija tikai trīs mēneši un pavisam noteikti bez algas. Bet piedāvāti tika interesanti pienākumi, tikšanās ar klientiem projektu vadītāja asistenta pozīcijā. Tur bija arī sistēmanalīzes iezīmes, kas mani tieši interesē,» Māris pamato.

Sākumā gan uzticētie uzdevumi likušies vienmuļi, prasījies pēc kā vairāk, bet tad Māri pieņēma pastāvīgā darbā un pavērsis iespēja iesaistīties interesantā projektā, mazliet vēlāk – arī tikt pie kārotā sistēmanalītiķa amata. Veicamo darbu saraksts tagad regulāri mainās, tāpēc garlaicīgi vairs nav, Māris stāsta, bet piebilst – savu laiku brīžiem gan ir grūti plānot, jo dažs labs uzdevums prasa vairāk puļļu, nekā sākotnēji izdomāts. Mēdzot gadīties, ka darbadiena ir garā-

ka par astoņām stundām, lai gan gadās arī, ka īsāka. Darbalaika ziņā IT speciālisti strādā kā brīvmākslinieki, galvenais – lai darbs padarītos.

Smalka māksla

Sistēmanalītiķis visvairāk dabū nopūlēties ikviena IT projekta sākumposmā – kad jāizrunājas ar klientu, jāsaprot, kas viņam nepieciešams, un jāpiedāvā tas, kas ir realizējams. Māris atzīst, ka šādas pārrunas ir smalka māksla – jānāk neapsolīt neko lieku, bet gana daudz, lai visi būtu apmierināti. «Būs kaut kas jāpamācās no psiholoģijas un sarunu risināšanas. Man pašam uguns kristību vēl nav bijis, tā kā esmu jauns sistēmanalītiķis, man līdz šim nācies vienkārši noskaidrot vajadzīgo un no klientu pušes nekādu pretenziju nav bijis. Bet kolēģiem gan bijuši brīži, kad pēc ilgstošām pārrunām atkal viss jāsāk no gala.»

Māris lepojas, ka patlaban piedalās vērienīgā Iekšlietu ministrijas pasūtītā IT projektā, kas saistīts ar biometriju – pirkstu nospiedumu, acu zīlīšu u. tml. atpazīšanu. Viņš atzīst, ka lietvedības sistēmu izstrāde gan esot garlai-

CV

Vārds, uzvārds: Māris

Veicams: 23

Izglītība: bakalaura grāds

datorvadībā un datorzinātnē RTU, patlaban studē dator-sistēmas RTU maģistrantūrā

Pirmais darbs: palīgstrādnieks būvniecībā

Pašreizējais darbs: sistēmanalītiķis SIA DPA

Hobiji: xRace piedzīvojumu sacensības, volejbols, cīņas sporta veidi, fotografēšana

cīga, bet kādreiz dzīvē gribētos izmēģināt kādas datorspēles projektēšanu. Sistēmanalīzē Māris tikko apostijjis gaisu, tāpēc te viņam vēl augt un augt, turklāt DPA ir starptautisks uzņēmums, tāpēc nākotnē var pavērties iespējas arī pastrādāt ārzemēs. Pavisam pamest Latviju Māris gan negrib – te vēl nav sasniegts viss, ko var sasniegt. Mārim ir arī uzņēmēja ambīcijas, viņu saista sava biznesa sāksanas process, šis tas «paurbts dziļāk» arī LIAA rīkotajos kursos *Kļūsti par uzņēmēju piecās dienās*. Tiesa, istā biznesa ideja un istie kompanjoni vēl jāgaida. ●